

Skutečně otevřený dopis

Dolní Kralovice, 24.2.2021

Vážení spoluobčané, Rado Zastupitelstva Obce Dolní Kralovice, pane starosto.

Uplynul rok a já bych se s Vámi, v návaznosti na můj loňský článek v Dolnokralovickém občasníku, chtěla v širších souvislostech podělit o svoje pocity z dalšího vývoje situace kolem naší školy. Ráda bych tak doplnila svými postřehy obraz, který veřejnosti předkládá na toto téma vedení obce. Co se tedy událo od doby, kdy jsem v únoru loňského roku reagovala na bajku pana Bárty a kol.?

Předně bylo na kontroverzní téma „Škola, zřizovatel a veřejnost“ v dolnokralovickém provedení vydáno publikační embargo. Jen pan Bárta, zřejmě aby si to se mnou ještě stihl vyřídit, dostal prostor oslovit veřejnost v tiskovině, kterou dostává do schránky každý občan. Ostatní pak vydavatel přeměroval na internetové stránky obce, kde je riziko nepříznivého informačního dopadu významně redukováno. Tento krok byl z prvních, které mne utvrdily v tom, že se vedení obce vydalo cestou ignorování stanovisek občanů, kteří zastávají kritický postoj k jejich chování vůči vedení ZŠ a MŠ Dolní Kralovice.

Výjimkou je snad jen zmínka v zápisu z jednání ZO ze dne 21.9. 2020 o rozdělení veřejnosti v názorech na dění ve škole. Tím jsme se přenesli za klíčový moment, kdy byla v srpnu 2020 starostovi obce doručena stížnost na vedení školy s žádostí o jeho odvolání. Velmi zvláštní okolnosti, které tento text provázejí, i způsob a ochota, s jakými se starosta tohoto podnětu ujal, tehdy v Dolních Kralovicích velmi rezonovaly. Že během následně konaného zasedání zastupitelstva, kde téma školy dominovalo, i po něm obdržely orgány místní samosprávy řadu pro vedení školy pochvalných a podpůrných stanovisek ostře kontrastujících s tím, co bylo uvedeno stěžovateli, RZO vůbec nevzala v potaz, jak patrně ze zápisů z jejich dalších jednání.

Mám-li okomentovat způsob, jak se pak starosta vypořádal s kvalifikovanou žádostí občanů, adresovanou radě bezprostředně po onom zasedání spolu s prohlášením k jasným snahám o významové posuny projevů občanů, kteří tehdy podpořili vedení školy, pak mohu s politováním říct: „Ptejte se, na co chcete, já vám, na co chci, odpovím“.

Ze zmíněného zasedání jsem odcházela s velmi intenzivním pocitem, že velká část zastupitelů není o /pseudo/problému, který byl kolem školy a jejího vedení zkonstruován, vůbec informována. Zaznamenala jsem mezi nimi jisté překvapení, až nepochopení z vlny rozhořčení a emotivních projevů veřejnosti a zaměstnanců, kteří jsou s nynější školou a v nynější škole na rozdíl od signatářů stížnosti a podle všeho i rozhodující části vedení obce, spokojeni. To mne vedlo k tomu oslovit jednoho každého zastupitele / až na starostu, s nímž jsem téma již několikrát diskutovala /, abych se jako občanka zeptala těch, kterým jsem svěřila svůj podíl zodpovědnosti na správě věcí veřejných, co o věci vědí, o co opírají svá stanoviska, jaká vidí východiska a také jim dala možnost přímé diskuse, třeba i názorové konfrontace. Byla to pro mne přínosná setkání a děkuji tímto všem, kteří byli ochotni dostát své povinnosti voleného zástupce občanů a být voliči ve veřejném zájmu k dispozici.

Od září 2020 se tedy na základě známého „otevřeného“ dopisu starostovi s tajnými podpisy ve škole „hloubkově“ kontroluje. Na základě jakých zjištění a proč, není ale dosud jasné. Starosta ani nikdo z radních se o důvodnost stížnosti nezajímali. Je jen zásluhou aktivní veřejnosti, že tento proces probíhá alespoň částečně pod její kontrolou a že interpretace zatím dílčích výsledků tak nemůže být ve výlučné režii starosty obce a rady. Není tajemstvím, že za to, co by jiný zřizovatel na práci v čele školy ocenil, byla ředitelka Adamcová z rozhodnutí RZO dokonce už i postižena. / Jem pro dokreslení doporučuji otevřít si stránky Státního úřadu inspekce práce a přečíst si protokol z kontroly, která na naší škole proběhla v roce 2016, tedy v době, kdy měl předchozí ředitel školy ve vedení obce více než velkorysou oporu. /

Nemohu se zbavit dojmu, že se tady nehraje čistě a čekám na jakýkoli náznak, který by ve mně vzbudil naději, že jsme se vrátili k prosté slušnosti a fair play. Bohužel dosud marně. Mapuji soustavně mezi svými kolegy a známými, kteří pracují v místních samosprávách v regionu i mimo něj, vztahy představitelů zřizovatelů školských organizací s jejich řediteli, ale analogii k současnému postupu, který vůči Mgr. Adamcové naši nejvyšší zastupitelé užívají, opravdu nenalézám. Také způsob, jakým starosta nyní prezentuje a používá výstupy z proběhlých nebo probíhajících kontrol, je velmi zajímavý, a to nejen svoji snahou vyhledávat a zveličovat zcela bagatelní jednoduše napravitelná pochybení, kterým se pod takovým drobnohledem vyhne málokterá organizace ve veřejné sféře a která v žádném případě nesvědčí o tom, že by škola nebyla vedena řádně. Věřme tedy alespoň, že se stejnou rozhodností se radní vypořádají s nedostatky, které kontrolní orgány odhalily na straně zřizovatele.

Bylo by jistě také ku prospěchu věci, kdyby pan starosta skončil s nedůstojným vysíláním tajemných náznaků a veřejnosti sdělil, co tak zásadně negativního na ředitelku školy ještě „má“. Také se mi nelíbí znedůvěřhodňování oponentů, dezinterpretace výroků těch, kteří se kdy na stranu ředitelky školy postavili, nebo spekulace o tom, jak si Mgr. Adamcová sama organizuje svoje podporovatele. Pohybujeme se přece na poli místní samosprávy a veřejných institucí, kde je tento styl „mlžení“ naprosto nepřijatelný. Občan přece není nepřítel, když zastává jiný názor!

Mám za to, že soustavný tlak na vedení školy ze strany obce, který má za následek trvalé napětí a dusí atmosféru ve škole i obci, ve svých důsledcích může vážně narušit fungující stabilní kolektiv, tvořený dnes respektovanými pedagogy a kompetentními nepedagogickými pracovníky. I zřizovatel musí vůči škole plnit své povinnosti, z nichž nejdůležitější je povinnost vytvořit co nejlepší podmínky pro vzdělávání dětí v celé šíři tohoto procesu, k čemuž jistě patří i pěstování dobrých, nebo alespoň korektních vztahů mezi vedením školy a jejím zřizovatelem. K tomu by jistě také přispělo, kdyby starosta obce ve vztahu k ředitelce školy nezaměňoval roli zřizovatele s rolí zaměstnavatele a neosoboval si pozici jejího nadřízeného. Starosta obce a ředitel školy by přece měli být ve svých tak zodpovědných a náročných funkcích / těžko říct, která z nich je náročnější nebo zodpovědnější / především partnery a společně usilovat o rozvoj obce a školy, které jsou spolu tak zásadně provázané.

Ti „mocní“ jsou zde obecní radní. A kdo má moc, musí mít i zodpovědnost, musí být schopen obhájit a o platnou legislativu opřít svoje rozhodnutí, musí mít odvahu čelit kritice veřejnosti. Tam, kde je argumentace poctivá, místní samospráva důvěru neztrácí.

Zdůrazňuji, že cílem nás všech a povinností odpovědných je napravení nešťastně narušených vztahů mezi vrcholnými představiteli naší obce a školou, nastolení vzájemného respektu, obnovení důvěry a spolupráce, ať jsou osobní motivace a sympatie či antipatie jednotlivců jakékoli. Cestu ze současné situace vidím v konstruktivní diskusi volených zástupců obce, zaměstnanců školy a veřejnosti. Pozvěme k nám prostřednictvím obce nebo školy odborníky na problematiku vztahů mezi zřizovatelem a školskou organizací, ujasněme si jejich kompetence, práva a povinnosti. Dejme si prostor k vysvětlení možných nedorozumění.

Vždyť kralovický starosta to má do školy přes ulici! A málo platné, je to na něm, aby jako opravdový muž ve vrcholné pozici v místní samosprávě udělal vstřícný krok, obrazně i doslova. Na druhé straně to jistě ocení. Vydechnou si a budou moct nezatíženi zbytečnými starostmi a bez obav napřít svoje síly k tomu, proč ve školství pracují. Projevme prosím vstřícnost a zahrňme příkopy nedůvěry, dokud ještě nedošlo k těžko napravitelným škodám. Dost bude těch kovidových!

Jitka Horáková

